

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 grudnia 2007 r.

w sprawie przystąpienia Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych

(2008/99/WE, Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając decyzję Rady 2007/513/Euratom z dnia 10 lipca 2007 r. zatwierdzającą przystąpienie Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do poprawionej Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 lit. e) Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Traktat Euratom) stanowi, że Europejska Wspólnota Energii Atomowej (Wspólnota) zapewnia, przez odpowiedni nadzór, niestosowanie materiałów jądrowych w celach innych niż planowane.
- (2) Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych (CPPNM) została przyjęta w 1979 r. i weszła w życie w 1987 r. Stronami CPPNM jest 128 państw oraz Wspólnota ⁽²⁾. Wszystkie państwa członkowskie są stronami CPPNM.
- (3) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (Trybunał Sprawiedliwości) ⁽³⁾ uznał, że uczestnictwo

państw członkowskich w CPPNM jest zgodne z postanowieniami Traktatu Euratom jedynie pod warunkiem że Wspólnota jako taka, przy uwzględnieniu jej uprawnień i jurysdykcji, jest stroną CPPNM na takich samych warunkach jak państwa członkowskie. Trybunał uznał też, że niektóre zobowiązania wynikające z CPPNM mogą zostać zrealizowane, jeżeli chodzi o Wspólnotę, jedynie w drodze ścisłej współpracy między Wspólnotą a państwami członkowskimi – zarówno w procesie negocjacyjnym oraz w procesie zawarcia Konwencji, jak i w zakresie wypełniania podjętych zobowiązań,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej przystąpienie do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

Tekst Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych (załącznik 1) oraz deklaracja Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej zgodna z art. 18 ust. 4 i art. 17 ust. 3 tej konwencji są załączone do niniejszej decyzji (załącznik 2).

Artykuł 2

Dokument przystąpienia zostaje złożony dyrektorowi generalnemu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, będącemu depozytariuszem Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych, w możliwie najkrótszym terminie po przyjęciu niniejszej decyzji pismem podpisanym przez Szefa Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej przy Organizacjach Międzynarodowych w Wiedniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 21.7.2007, str. 12.

⁽²⁾ Stan na dzień 31 maja 2007 r.

⁽³⁾ Wyrok 1/78 z dnia 14 listopada 1978 r., Rec., 1978, str. 2151, w szczególności sentencja wyroku oraz pkt 34.

Artykuł 3

W nocie załączonej do niniejszej decyzji (załącznik 3) członek Komisji Europejskiej odpowiedzialny za stosunki zewnętrzne potwierdza powołanie Szefa Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej przy Organizacjach Międzynarodowych w Wiedniu w celu złożenia deklaracji załączonej do niniejszej decyzji dyrektorowi generalnemu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, będącemu depozytariuszem Konwencji („Pełnomocnictwo”), w możliwie najkrótszym terminie po przyjęciu niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Andris PIEBALGS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK 1

Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych

PAŃSTWA STRONY NINIEJSZEJ KONWENCJI,

UZNAJĄC prawo wszystkich państw do rozwoju i wykorzystania energii jądrowej do celów pokojowych i ich uzasadnione interesy w zakresie potencjalnych korzyści, uzyskiwanych z pokojowego wykorzystania energii jądrowej,

PRZEKONANE, że istnieje potrzeba ułatwienia współpracy międzynarodowej i przekazywania technologii jądrowej w celu pokojowego wykorzystania energii jądrowej,

BIORĄC POD UWAGĘ, że ochrona fizyczna ma istotne znaczenie dla ochrony zdrowia publicznego, bezpieczeństwa, środowiska i bezpieczeństwa narodowego oraz międzynarodowego,

ŚWIADOME celów i zasad Karty Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego oraz działania na rzecz stosunków dobrosąsiedzkich i przyjaznych stosunków i współpracy między państwami,

Z UWAGI NA FAKT, że zgodnie z warunkami określonymi w art. 2 ust. 4 Karty Organizacji Narodów Zjednoczonych: „Wszyscy członkowie powstrzymają się w swych stosunkach międzynarodowych od groźby użycia siły lub użycia jej przeciwko integralności terytorialnej lub niezawisłości politycznej któregokolwiek państwa bądź w jakikolwiek inny sposób niezgodny z celami Organizacji Narodów Zjednoczonych”,

PRZYWOŁUJĄC deklarację w sprawie środków mających na celu eliminację terroryzmu międzynarodowego, stanowiącą załącznik do rezolucji 49/60 Zgromadzenia Ogólnego z dnia 9 grudnia 1994 r.,

PRAGNĄC uniknąć potencjalnych zagrożeń wynikających z nielegalnego handlu, niezgodnego z prawem zdobywania i wykorzystania materiałów jądrowych i sabotażu materiałów jądrowych i obiektów jądrowych oraz uwzględniając fakt, że ochrona fizyczna przed takimi działaniami stała się sprawą, która budzi coraz większe zaniepokojenie w państwach i na arenie międzynarodowej,

POWAŻNIE ZANIEPOKOJONE eskalacją na całym świecie aktów terroryzmu we wszystkich jego postaciach i przejawach oraz zagrożeniami wynikającymi z międzynarodowego terroryzmu i przestępczości zorganizowanej,

WIERZĄC, że ochrona fizyczna odgrywa istotną rolę we wspieraniu celów nierozprzestrzeniania broni jądrowej i zwalczania terroryzmu,

PRAGNĄC przyczynić się dzięki niniejszej Konwencji do umacniania ochrony fizycznej wykorzystania materiałów jądrowych i obiektów jądrowych do celów pokojowych na całym świecie,

PRZEKONANE, że przestępstwa dotyczące materiałów jądrowych i obiektów jądrowych są sprawą budzącą poważne zaniepokojenie oraz że istnieje pilna potrzeba przyjęcia stosownych i skutecznych środków lub wzmocnienia istniejących środków, aby zagwarantować zapobieganie takim przestępstwom, ich wykrywanie oraz karanie ich sprawców,

PRAGNĄC zacieśnić współpracę międzynarodową w celu ustanowienia skutecznych środków dla ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych zgodnie z prawem krajowym każdego państwa członkowskiego i zgodnie z niniejszą Konwencją,

PRZEKONANE, że niniejsza Konwencja powinna uzupełniać bezpieczne wykorzystanie, przechowywanie i transport materiałów jądrowych oraz bezpieczne działanie obiektów jądrowych,

UZNAJĄC istnienie zaleceń dotyczących ochrony fizycznej stworzonych w ramach współpracy międzynarodowej, aktualizowanych okresowo i mogących stanowić wytyczne co do tymczasowych środków uzyskiwania skutecznego poziomu ochrony fizycznej,

UZNAJĄC również fakt, że za skuteczną ochronę fizyczną materiałów jądrowych i obiektów jądrowych wykorzystywanych w celach wojskowych odpowiedzialne jest państwo dysponujące takimi materiałami jądrowymi i obiektami jądrowymi, oraz rozumiejąc, że takie materiały i obiekty są i pozostaną pod ścisłą ochroną fizyczną,

UZGODNIŁY, co następuje:

Artykuł 1

Dla celów niniejszej Konwencji:

- a) „materiały jądrowe” oznaczają pluton z wyjątkiem plutonu zawierającego powyżej 80 % izotopu 238; uran-233; uran wzbogacony izotopem 235 lub 233; uran zawierający mieszaną izotopów występujący w przyrodzie w postaci innej niż ruda lub pozostałości rudy; wszelkie materiały zawierające jeden lub więcej z wyżej wymienionych składników;
- b) „uran wzbogacony izotopem 235 lub 233” oznacza uran zawierający izotop 235 lub 233 lub oba te izotopy w takiej ilości, w której stosunek ich sumy do izotopu 238 jest większy od stosunku izotopu 235 do izotopu 238 występującego w przyrodzie;
- c) „międzynarodowy transport materiałów jądrowych” oznacza przewożenie przesyłki zawierającej materiały jądrowe wszelkimi środkami transportu, w przypadku kiedy ma ona zostać wywieziona poza terytorium państwa, z którego pochodzi; od momentu wyjazdu z obiektu nadawcy w tym państwie do momentu dostarczenia do obiektu odbiorcy w państwie, w którym znajduje się ostateczne miejsce przeznaczenia;
- d) „obiekt jądrowy” oznacza obiekt (w tym związane z nim budynki i wyposażenie), w którym materiały jądrowe są produkowane, przetwarzane, wykorzystywane, przemieszczane, przechowywane lub usuwane, jeśli uszkodzenie lub ingerencja w takim obiekcie może prowadzić do uwolnienia znaczącej ilości promieniowania lub materiału promieniotwórczego;
- e) „sabotaż” oznacza wszelkie zamierzone działania skierowane przeciwko obiektowi jądrowemu lub materiałom jądrowym podczas ich wykorzystywania, przechowywania lub transportu, które mogą w sposób bezpośredni lub pośredni zagrażać zdrowiu i bezpieczeństwu personelu, społeczeństwa lub środowiska przez wystawienie ich na działanie promieniowania lub przez uwalnianie substancji radioaktywnych.

Artykuł 1A

Niniejsza Konwencja ma na celu osiągnięcie i utrzymanie na całym świecie skutecznej ochrony fizycznej materiałów jądrowych wykorzystywanych do celów pokojowych oraz obiektów jądrowych wykorzystywanych do celów pokojowych; zapobieganie i zwalczanie przestępstw związanych z takimi materiałami i obiektami na całym świecie, jak również ułatwienie współpracy w tym zakresie pomiędzy Państwami Stronami.

Artykuł 2

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do materiałów jądrowych wykorzystywanych do celów pokojowych w odniesieniu do ich wykorzystywania, przechowywania i transportu oraz do obiektów jądrowych wykorzystywanych do celów pokojowych, jednakże z zastrzeżeniem, że art. 3 i 4 oraz art. 5 ust. 4 niniejszej Konwencji stosuje się do takich materiałów jądrowych jedynie podczas międzynarodowego transportu materiałów jądrowych.
2. Odpowiedzialność za ustanowienie, wdrożenie i utrzymanie systemu fizycznej ochrony na terytorium danego państwa członkowskiego spoczywa wyłącznie na tym państwie.
3. Przepisy niniejszej Konwencji, z wyjątkiem zobowiązań wyraźnie podjętych przez państwa członkowskie w ramach niniejszej Konwencji, nie są interpretowane jako naruszające suwerenne prawa państwa.
4. a) Niniejsza Konwencja nie narusza innych praw, zobowiązań i obowiązków Państw Stron, zgodnych z prawem międzynarodowym, w szczególności celów i zasad Karty Organizacji Narodów Zjednoczonych, ani międzynarodowego prawa humanitarnego;
b) działania sił zbrojnych podczas konfliktów zbrojnych, w rozumieniu tych pojęć zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym, podlegające temu prawu, nie podlegają niniejszej Konwencji, natomiast działania podejmowane przez siły zbrojne danego państwa w ramach wykonywania oficjalnych zobowiązań nie podlegają niniejszej Konwencji w zakresie, w którym podlegają one innym zasadom prawa międzynarodowego;

- c) przepisy niniejszej Konwencji nie są rozumiane jako prawne upoważnienie do wykorzystania lub zagrożenia użyciem siły przeciwko materiałom jądrowym lub obiektom jądrowym wykorzystywanym do celów pokojowych;
  - d) przepisy niniejszej Konwencji nie zezwalają na bezprawne czyny, ani do nich nie uprawniają, ani nie wykluczają możliwości ścigania takich czynów zgodnie z innymi prawami.
5. Niniejsza Konwencja nie ma zastosowania do materiałów jądrowych wykorzystywanych lub składowanych w celach wojskowych ani do obiektów jądrowych, w których znajdują się takie materiały.

Artykuł 2A

1. Każde Państwo Strona ustanawia, wdraża i utrzymuje stosowny system ochrony fizycznej w odniesieniu do materiałów jądrowych i obiektów jądrowych podlegający jurysdykcji tego państwa, mając na celu:
- a) ochronę wykorzystywanych, przechowywanych i transportowanych materiałów jądrowych przed kradzieżą i pozyskaniem ich w inny niezgodny z prawem sposób;
  - b) zapewnienie wdrożenia wszechstronnych środków natychmiastowego działania w celu wykrywania oraz, w stosownych przypadkach, odzyskiwania brakujących lub skradzionych materiałów jądrowych; w przypadkach kiedy materiały znajdują się poza terytorium danego Państwa Strony, państwo to podejmuje działania zgodne z art. 5;
  - c) ochronę materiałów jądrowych i obiektów jądrowych przed sabotażem; oraz
  - d) ograniczenie lub minimalizację radiologicznych skutków sabotażu.
2. Podczas wdrażania ust. 1 każde z Państw Stron:
- a) ustanawia i utrzymuje ramy prawne i regulacyjne w odniesieniu do ochrony fizycznej;
  - b) ustanawia lub wyznacza kompetentny organ lub organy odpowiedzialne za wdrożenie ram prawnych i regulacyjnych; oraz
  - c) podejmuje inne stosowne środki konieczne dla fizycznej ochrony materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.
3. Podczas realizacji zobowiązań określonych w ust. 1 i 2, bez uszczerbku dla wszelkich innych przepisów niniejszej Konwencji, każde z Państw Stron stosuje, w rozsądnym i możliwym do zrealizowania stopniu, następujące podstawowe zasady ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

PODSTAWOWA ZASADA A: Odpowiedzialność państwa

Odpowiedzialność za ustanowienie, wdrożenie i utrzymanie systemu fizycznej ochrony na terytorium danego państwa spoczywa wyłącznie na tym państwie.

PODSTAWOWA ZASADA B: Obowiązki podczas transportu międzynarodowego

Odpowiedzialność państwa za zapewnienie odpowiedniej ochrony materiałów jądrowych rozciąga się na międzynarodowy transport tych materiałów, aż do momentu przekazania tej odpowiedzialności innemu państwu w stosownym przypadku.

PODSTAWOWA ZASADA C: Ramy prawne i regulacyjne

Państwo jest odpowiedzialne za ustanowienie i utrzymanie ram prawnych i regulacyjnych w odniesieniu do ochrony fizycznej. Ramy te powinny przewidywać ustanowienie stosownych wymagań dotyczących ochrony fizycznej i zawierać system oceny i udzielania zezwoleń lub inne procedury przyznawania upoważnienia. Ramy te powinny obejmować system kontroli obiektów jądrowych i transportu w celu weryfikacji zgodności ze stosownymi wymaganiami i warunkami zezwolenia lub innego dokumentu upoważniającego oraz powinny ustanawiać środki umożliwiające egzekwowanie stosownych wymagań i warunków, w tym skuteczne sankcje.

PODSTAWOWA ZASADA D: Właściwy organ

Państwo powinno ustanowić lub wyznaczyć właściwy organ odpowiedzialny za wdrażanie ram prawnych i regulacyjnych oraz posiadający odpowiednie uprawnienia, kompetencje oraz zasoby finansowe i ludzkie dla realizacji wyznaczonych zadań. Państwo powinno podjąć kroki w celu zapewnienia rzeczywistej niezależności funkcji właściwego organu danego państwa od funkcji wszelkich innych organów odpowiedzialnych za promocję lub wykorzystanie energii jądrowej.

PODSTAWOWA ZASADA E: Odpowiedzialność posiadaczy zezwoleń

Należy wyraźnie określić zakres odpowiedzialności za wdrażanie poszczególnych elementów ochrony fizycznej w obrębie danego państwa. Państwo powinno zagwarantować, że zasadnicza odpowiedzialność za ochronę materiałów jądrowych lub obiektów jądrowych spoczywa na posiadaczach stosownych zezwoleń lub innych dokumentów upoważniających (np. operatorów lub spedytorów).

PODSTAWOWA ZASADA F: Kultura bezpieczeństwa

Wszystkie organizacje zaangażowane we wdrażanie ochrony fizycznej powinny nadać należyty priorytet kulturze bezpieczeństwa, jej stworzeniu i utrzymaniu, które są konieczne, aby zagwarantować jej skuteczne wdrożenie w całej organizacji.

PODSTAWOWA ZASADA G: Zagrożenie

Ochrona fizyczna stosowana przez dane państwo powinna być oparta na bieżącej ocenie zagrożenia przeprowadzanej przez to państwo.

PODSTAWOWA ZASADA H: Podejście stopniowe

Wymagania dotyczące ochrony fizycznej powinny opierać się na podejściu opartym na stopniowaniu, z uwzględnieniem bieżącej oceny zagrożenia, stopnia atrakcyjności, charakteru materiałów i potencjalnych skutków związanych z nieuprawnionym usunięciem materiałów jądrowych oraz z sabotażem wymierzonym w materiały jądrowe lub obiekty jądrowe.

PODSTAWOWA ZASADA I: Ochrona wielopoziomowa

Wymagania państwa dotyczące ochrony fizycznej powinny odzwierciedlać koncepcję kilku poziomów bezpieczeństwa i metod ochrony (strukturalnej lub innej technicznej, na poziomie personelu lub organizacji), które przeciwnik musiałby pokonać lub obejść, aby osiągnąć swoje cele.

PODSTAWOWA ZASADA J: Gwarancja jakości

Należy ustanowić i wdrożyć politykę zapewniania jakości i programy zapewniania jakości, aby uzyskać pewność, że spełniane są określone wymagania dotyczące wszystkich działań istotnych dla ochrony fizycznej.

PODSTAWOWA ZASADA K: Plany na sytuacje nieprzewidziane

Należy przygotować plany reagowania na sytuacje nieprzewidziane (nadzwyczajne) w odniesieniu do nieuprawnionego usunięcia materiałów jądrowych albo sabotażu obiektów jądrowych lub materiałów jądrowych, albo próby takich działań; plany te powinny być właściwie stosowane przez wszystkich posiadaczy zezwoleń i odpowiednie władze, których dotyczy dana sytuacja.

PODSTAWOWA ZASADA L: Poufność

Państwo powinno ustanowić wymagania dotyczące ochrony informacji poufnych, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby stanowić zagrożenie dla ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

4. a) Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do żadnych materiałów jądrowych, które zgodnie z decyzją podjętą po stosownym rozważeniu przez Państwo Stronę nie muszą być objęte systemem ochrony fizycznej ustanowionym na mocy ust. 1, z uwzględnieniem charakteru danych materiałów, ich ilości i stopnia atrakcyjności oraz potencjalnych skutków radiologicznych i innych związanych z nieuprawnionym działaniem wymierzonym przeciwko tym materiałom oraz bieżącej oceny zagrożenia w odniesieniu do tych materiałów;

- b) materiały jądrowe, które nie podlegają przepisom niniejszego artykułu na mocy lit. a) powinny być objęte ochroną zgodnie z praktyką rozważnego zarządzania.

Artykuł 3

Każde Państwo Strona podejmuje stosowne kroki w ramach swojego prawa krajowego i zgodnie z prawem międzynarodowym, aby zagwarantować w miarę możliwości ochronę materiałów jądrowych podczas międzynarodowego transportu materiałów jądrowych na terytorium tego państwa lub na pokładzie statku lub samolotu podlegającego jego jurysdykcji, o ile statek ten lub samolot są środkiem transportu materiałów do lub z tego państwa na poziomie określonym w załączniku I.

Artykuł 4

1. Żadne z Państw Stron nie eksportuje ani nie udziela upoważnień do eksportu materiałów jądrowych, chyba że państwo to uzyska gwarancje ochrony tych materiałów podczas międzynarodowego transportu materiałów jądrowych na poziomie określonym w załączniku I.

2. Żadne z Państw Stron nie importuje ani nie udziela upoważnień do importu materiałów jądrowych z państwa niebędącego stroną niniejszej Konwencji, chyba że uzyska gwarancje ochrony tych materiałów podczas międzynarodowego transportu materiałów jądrowych na poziomie określonym w załączniku I.

3. Państwo Strona nie zezwala na tranzyt materiałów jądrowych przez swoje terytorium drogą lądową lub wewnętrzną drogą wodną lub przez swoje lotniska lub porty morskie pomiędzy państwami niebędącymi stronami niniejszej Konwencji, chyba że Państwo Strona uzyska w miarę możliwości gwarancje ochrony materiałów jądrowych podczas międzynarodowego transportu materiałów jądrowych na poziomie określonym w załączniku I.

4. Każde Państwo Strona w ramach swojego prawa krajowego stosuje poziom ochrony fizycznej określony w załączniku I w odniesieniu do materiałów jądrowych transportowanych z jednej części tego państwa do innej części tego samego państwa przez międzynarodowe wody lub przestrzeń powietrzną.

5. Państwo Strona odpowiedzialne za uzyskiwanie gwarancji ochrony materiałów jądrowych na poziomach określonych w załączniku I zgodnie z ust. 1–3 określa i informuje z wyprzedzeniem państwa członkowskie, przez które materiały jądrowe będą przewożone tranzytem drogą lądową lub wewnętrznymi drogami wodnymi lub na których lotnisko lub do portu, do którego zostaną one przywiezione.

6. Odpowiedzialność za uzyskanie gwarancji, o których mowa w ust. 1, może zostać przekazana, za obopólną zgodą, Państwu Stronie zaangażowanemu w transport jako państwo importujące.

7. Żadne przepisy niniejszego artykułu nie są interpretowane jako naruszające w jakikolwiek sposób suwerenność terytorialną i jurysdykcję państwa, w tym dotyczącą jego przestrzeni powietrznej i mórz terytorialnych.

Artykuł 5

1. Państwa Strony określają i powiadamiają się nawzajem bezpośrednio lub przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej o swoich punktach kontaktowych w odniesieniu do kwestii w zakresie niniejszej Konwencji.

2. W przypadku kradzieży, rabunku lub przejęcia materiałów jądrowych w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób lub wiarygodnego zagrożenia tego rodzaju, Państwa Strony, zgodnie z ich krajowym prawem, zapewnią w możliwie najszerszym zakresie współpracę i pomoc w odzyskiwaniu i ochronie takich materiałów dla każdego państwa, które o to poprosi. W szczególności:

- a) Państwo Strona podejmuje stosowne kroki, aby natychmiast powiadomić inne państwa członkowskie, których według niego dotyczy dana sprawa, o wszelkich kradzieżach, rabunku lub przejęciu materiałów jądrowych w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób lub o wiarygodnym zagrożeniu tego rodzaju, a także w stosownych przypadkach powiadamia Międzynarodową Agencję Energii Atomowej oraz inne właściwe organizacje międzynarodowe;

b) w ten sposób w stosownych przypadkach zainteresowane Państwa Strony wymieniają informacje: pomiędzy sobą, z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej i innymi właściwymi organizacjami międzynarodowymi, mając na celu ochronę zagrożonych materiałów jądrowych, weryfikację naruszenia pojemnika transportowego lub odzyskanie materiałów jądrowych, które zostały zabrane w sposób niezgodny z prawem oraz:

- (i) koordynują swoje działania za pomocą kanałów dyplomatycznych lub innych uzgodnionych kanałów;
- (ii) udzielają pomocy, jeżeli zostaną o nią poproszone;
- (iii) zapewniają zwrot odzyskanych materiałów jądrowych skradzionych lub brakujących na skutek wyżej wymienionych zdarzeń.

Środki wdrożenia tej współpracy są określane przez zainteresowane Państwa Strony.

3. W przypadku wiarygodnego zagrożenia sabotażem materiałów jądrowych lub obiektów jądrowych lub w przypadku dokonanego sabotażu Państwa Strony w możliwie najszerszym zakresie, zgodnie z ich prawem krajowym i według ich stosownych zobowiązań w świetle prawa międzynarodowego, współpracują według następujących zasad:

- a) jeśli Państwo Strona posiada wiedzę o wiarygodnym zagrożeniu sabotażem materiałów jądrowych lub obiektu jądrowego w innym państwie, Państwo Strona podejmuje decyzję o stosownych krokach, które należy przedsięwziąć w celu jak najszybszego powiadomienia danego państwa oraz, w stosownych przypadkach, Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i innych właściwych organizacji międzynarodowych o tym zagrożeniu, mając na względzie zapobieżenie sabotażowi;
- b) w przypadku sabotażu materiałów jądrowych lub obiektu jądrowego na terytorium Państwa Strony oraz jeśli w kontekście tego zdarzenia istnieje prawdopodobieństwo skutków radiologicznych dla innych państw, Państwo Strona, bez uszczerbku dla innych zobowiązań zgodnych z prawem krajowym, podejmuje stosowne kroki w celu jak najszybszego powiadomienia państwa lub państw, które mogą doświadczyć skutków radiologicznych oraz powiadomienia, w stosownych przypadkach, Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i innych właściwych organizacji, mając na względzie ograniczenie lub minimalizację skutków radiologicznych sabotażu;
- c) jeżeli w kontekście lit. a) i b), Państwo Strona poprosi o pomoc, każde Państwo Strona, do którego skierowany jest wniosek o pomoc, natychmiast podejmuje decyzję i powiadamia wnioskujące Państwo Stronę – bezpośrednio lub za pośrednictwem Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej – czy jest w stanie udzielić wymaganej pomocy oraz o zakresie i warunkach pomocy, jaka może zostać udzielona;
- d) koordynacja współpracy zgodnej z lit. a)–c) odbywa się za pośrednictwem kanałów dyplomatycznych i innych uzgodnionych kanałów. Środki wdrożenia tej współpracy są określane dwustronnie lub wielostronnie przez zainteresowane Państwa Strony.

4. W stosownych przypadkach Państwa Strony współpracują i konsultują się ze sobą bezpośrednio lub za pośrednictwem Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i innych organizacji międzynarodowych, mając na względzie uzyskanie wytycznych co do projektu, utrzymania i ulepszenia systemów ochrony fizycznej materiałów jądrowych podczas transportu międzynarodowego.

5. W stosownych przypadkach Państwo Strona może konsultować się i współpracować z innymi Państwami Stronami bezpośrednio lub za pośrednictwem Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i innych organizacji międzynarodowych, mając na względzie uzyskanie ich wytycznych co do projektu, utrzymania i ulepszenia swojego krajowego systemu ochrony fizycznej materiałów jądrowych podczas krajowego wykorzystywania, przechowywania i transportu oraz co do ochrony obiektów jądrowych.

Artykuł 6

1. Państwa Strony podejmują stosowne kroki zgodne z ich prawem krajowym w celu ochrony wszelkich poufnych informacji, otrzymanych przez nie w trybie poufnym na mocy przepisów niniejszej Konwencji od innego Państwa Strony lub podczas uczestnictwa w działaniu realizowanym w ramach wdrażania niniejszej Konwencji. Jeżeli Państwa Strony przekazują w trybie poufnym informacje organizacjom międzynarodowym lub państwom niebędącym stronami niniejszej Konwencji w trybie poufnym, należy podjąć kroki w celu zapewnienia ochrony takich poufnych informacji. Państwo Strona, które otrzymało informacje w trybie poufnym od innego Państwa Strony może przekazać te informacje stronom trzecim jedynie za jego zgodą.

2. Niniejsza Konwencja nie wymaga od Państw Stron, by dostarczały jakichkolwiek informacji, których przekazywanie jest zabronione na mocy prawa krajowego lub które mogłyby narazić bezpieczeństwo państwa, którego ta sprawa dotyczy, lub ochronę fizyczną materiałów jądrowych lub obiektów jądrowych.

Artykuł 7

1. Umyślne dokonanie:
  - a) nieuprawnionego działania, jakie stanowi otrzymanie, posiadanie, wykorzystanie, przekazanie, zmiana, usuwanie lub rozproszenie materiałów jądrowych oraz które powoduje lub może spowodować śmierć lub poważne obrażenia jakiegokolwiek osoby lub znaczne szkody w odniesieniu do własności lub środowiska;
  - b) kradzieży lub rabunku materiałów jądrowych;
  - c) sprzeniewierzenia lub nieuczciwego uzyskania materiałów jądrowych;
  - d) działania, jakie stanowi nieuprawnione przewożenie, przesyłanie lub przemieszczanie materiałów jądrowych do państwa lub z państwa;
  - e) działania wymierzonego przeciwko obiektowi jądrowemu lub działania ingerującego w działanie obiektu jądrowego, podczas którego sprawca celowo powoduje – lub też jest świadomy, że działanie może spowodować – śmierć lub poważne obrażenia jakiegokolwiek osoby lub znaczne szkody w odniesieniu do własności lub środowiska przez narażenie ich na działanie promieniowania lub uwalnianie substancji radioaktywnych, jeżeli działanie to nie jest podejmowane zgodnie z prawem krajowym danego Państwa Strony, na którego terytorium znajduje się dany obiekt jądrowy;
  - f) działania, jakie stanowi żądanie materiałów jądrowych przy użyciu groźby lub siły lub też innej formy zastraszania;
  - g) groźby:
    - (i) użycia materiałów jądrowych w celu spowodowania śmierci lub poważnych obrażeń jakiegokolwiek osoby lub znacznych szkód w odniesieniu do własności lub środowiska lub w celu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w lit. e); lub
    - (ii) popełnienia przestępstwa, o którym mowa w lit. b)–e), aby wymusić na osobie fizycznej lub prawnej, organizacji międzynarodowej lub państwie wykonanie lub powstrzymanie się od jakiegokolwiek działania;
  - h) próby popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa, o którym mowa w lit. a)–e);
  - i) działania, jakie stanowi współudział w jakimkolwiek przestępstwie, o którym mowa w lit. a)–h);
  - j) działania wszelkich osób organizujących lub kierujących osobami trzecimi w celu popełnienia przez nie przestępstwa, o którym mowa w lit. a)–h); oraz
  - k) działania, które przyczynia się do popełnienia przestępstwa, o którym mowa w lit. a)–h) przez grupę osób działających ze wspólnym celem; jeżeli takie działanie jest celowe; oraz:
    - (i) dokonywane jest w celu szerzenia działalności przestępczej lub realizacji celów przestępczych grupy, przy czym takie działanie lub cel obejmuje popełnienie przestępstwa, o którym mowa w lit. a)–g); lub
    - (ii) dokonywane jest ze świadomością intencji grupy popełniającej przestępstwo, o którym mowa w lit. a)–g); każde z Państw Stron Konwencji traktuje je jako przestępstwo karalne na mocy swojego prawa krajowego.
2. Każde Państwo Strona postanawia, że naruszenia prawa określone w niniejszym artykule podlegają odpowiednim sankcjom, uwzględniającym wagę tych naruszeń prawa.

Artykuł 8

1. Każde Państwo Strona podejmuje wszelkie środki niezbędne do ustanowienia jurysdykcji, której podlegać będą naruszenia prawa określone w art. 7 w następujących przypadkach:

a) kiedy przestępstwo zostało popełnione na terytorium tego państwa lub na pokładzie statku lub samolotu zarejestrowanego w tym państwie;

b) kiedy domniemany przestępca posiada narodowość tego państwa.

2. Każde Państwo Strona podejmuje również środki, które są niezbędne do ustanowienia jurysdykcji, której podlegają te przestępstwa, w przypadkach kiedy domniemany przestępca został ujawniony na terytorium tego państwa i nie poddaje się go ekstradycji na mocy art. 11 do żadnego z państw wymienionych w ust. 1.

3. Niniejsza Konwencja nie wyklucza jurysdykcji karnej według prawa krajowego.

4. Dodatkowo oprócz Państw Stron wymienionych w ust. 1 i 2, każde Państwo Strona może, zgodnie z prawem międzynarodowym, ustanowić swoją jurysdykcję w odniesieniu do przestępstw określonych w art. 7, o ile państwo to jest zaangażowane w międzynarodowy transport materiałów jądrowych jako państwo eksportujące lub importujące.

Artykuł 9

Po upewnieniu się, że wymagają tego okoliczności, Państwa Strony, na których terytorium przebywa domniemany przestępca, podejmują stosowne środki, w tym zatrzymanie, zgodnie z prawem krajowym tego państwa, aby zagwarantować dostępność tej osoby w celu postawienia jej przed sądem lub w celu ekstradycji. Państwa, od których wymagane jest ustanowienie jurysdykcji na mocy art. 8, oraz w stosownych przypadkach inne państwa, których dotyczy dana sprawa, są bezzwłocznie powiadamiane o środkach podjętych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 10

O ile Państwo Strona, na którego terytorium przebywa domniemany przestępca, nie poddaje go ekstradycji, państwo to przekazuje sprawę właściwym organom w celu postawienia przestępcy przed sądem w ramach postępowania zgodnego z przepisami tego państwa, bez żadnych wyjątków i bez nieuzasadnionej zwłoki.

Artykuł 11

1. Przestępstwa określone w art. 7 są uznane za włączone we wszelkich traktatach ekstradycyjnych pomiędzy Państwami Stronami jako przestępstwa objęte ekstradycją. Państwa Strony zobowiązują się do włączenia tych przestępstw w każdym traktacie ekstradycyjnym, który w przyszłości zostanie między nimi zawarty.

2. Jeżeli Państwo Strona, które uzależnia ekstradycję od istnienia traktatu, otrzyma wniosek o ekstradycję od innego Państwa Strony, z którym nie podpisało wcześniej traktatu ekstradycyjnego, może rozważyć jako alternatywę zastosowanie niniejszej Konwencji jako podstawy prawnej dla ekstradycji w odniesieniu do takich przestępstw. Ekstradycja podlega innym warunkom przewidzianym prawem państwa, które otrzymało taki wniosek.

3. Państwa Strony, które nie uzależniają ekstradycji od istnienia traktatu, uznają takie przestępstwa jako objęte ekstradycją we wzajemnym porozumieniu z uwzględnieniem warunków przewidzianych prawem państwa, które otrzymało taki wniosek.

4. Do celów ekstradycji pomiędzy Państwami Stronami każde z przestępstw jest traktowane, jakby zostało popełnione nie tylko w miejscu, w którym go dokonano, ale również na terytoriach Państw Stron, które powinny ustanowić swoją jurysdykcję zgodnie z art. 8 ust. 1.

Artykuł 11A

Żadne z przestępstw określonych w art. 7 nie jest uważane w odniesieniu do ekstradycji albo wzajemnej pomocy prawnej za przestępstwo polityczne ani jako przestępstwo związane z przestępstwem politycznym, ani jako przestępstwo popełnione z pobudek politycznych. Stosownie do tego wniosek o ekstradycję lub wzajemną pomoc prawną na podstawie takiego przestępstwa nie może zostać odrzucony jedynie ze względu na fakt, że dotyczy przestępstwa politycznego lub stanowi przestępstwo związane z przestępstwem politycznym lub przestępstwo popełnione z pobudek politycznych.

Artykuł 11B

Żadne przepisy niniejszej Konwencji nie mogą być interpretowane w taki sposób, by nakładały obowiązek ekstradycji ani zezwolenia na wzajemną pomoc prawną, jeżeli Państwo Strona, które otrzymało wniosek, ma solidne podstawy, by uważać, że wniosek o ekstradycję z powodu popełnienia przestępstw określonych w art. 7 lub o wzajemną pomoc prawną w odniesieniu do takich przestępstw został złożony w celu postawienia przed sądem lub ukarania osoby z powodu jej rasy, religii, narodowości, pochodzenia etnicznego lub poglądów politycznych lub też, że spełnienie wymogów wniosku może spowodować pogorszenie sytuacji tej osoby z jednego z powyższych powodów.

Artykuł 12

Każdej osobie, w stosunku do której prowadzone jest postępowanie w związku z którymkolwiek z przestępstw określonych w art. 7, należy zagwarantować równe traktowanie na wszystkich etapach tego postępowania.

Artykuł 13

1. W związku z postępowaniem karnym prowadzonym w odniesieniu do przestępstw określonych w art. 7 Państwa Strony udzielają sobie nawzajem pomocy w najszerszym zakresie, włącznie z dostarczaniem do ich dyspozycji dowodów niezbędnych do prowadzenia postępowania. We wszystkich przypadkach stosuje się prawo państwa, które otrzymało wniosek.

2. Przepisy ust. 1 nie mają wpływu na zobowiązania podjęte w jakimkolwiek innym traktacie, dwustronnym lub wielostronnym, któremu wzajemna pomoc w sprawach karnych podlega lub będzie podlegać w całości lub w części.

Artykuł 13A

Żadne przepisy niniejszej Konwencji nie mają wpływu na przekazywanie technologii jądrowej do celów pokojowych, dla wzmocnienia ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

Artykuł 14

1. Każde Państwo Strona informuje depozytariusza o swoich prawach i przepisach wykonawczych do niniejszej Konwencji. Depozytariusz przekazuje okresowo takie informacje wszystkim Państwom Stronom.

2. Państwo Strona, na którego terytorium prowadzone jest postępowanie wobec domniemanego przestępcy, o ile jest to możliwe, najpierw powiadamia państwa bezpośrednio zainteresowane o ostatecznym wyniku postępowania. Państwo Strona powiadamia również o ostatecznym wyniku depozytariusza, który przekazuje informacje wszystkim państwom.

3. W przypadku, kiedy przestępstwo dotyczy materiałów jądrowych podczas ich wykorzystywania, przechowywania lub transportu krajowego oraz w przypadku, gdy zarówno domniemany przestępca, jak i materiały jądrowe pozostają na terytorium Państwa Strony, na którego terytorium zostało popełnione przestępstwo, lub w przypadku, kiedy przestępstwo dotyczy obiektu jądrowego i domniemany przestępca pozostaje na terytorium Państwa Strony, na którego terytorium zostało popełnione przestępstwo, żadne przepisy niniejszej Konwencji nie mogą być interpretowane jako wymóg, żeby Państwo Strona dostarczyło informacji dotyczących postępowania karnego wynikającego z takiego przestępstwa.

Artykuł 15

Załączniki stanowią integralną część niniejszej Konwencji.

Artykuł 16

1. Pięć lat po wejściu w życie poprawki przyjętej w dniu 8 lipca 2005 r. depozytariusz zwołuje konferencję Państw Stron w celu oceny wdrożenia niniejszej Konwencji oraz jej stosowności w odniesieniu do preambuły, całej części normatywnej i załączników w kontekście bieżącej sytuacji.

2. Następnie w odstępach nie krótszych niż pięć lat na wniosek większości Państw Stron depozytariusz może zwoływać kolejne konferencje w tym samym celu.

Artykuł 17

1. W przypadku sporu pomiędzy dwoma lub więcej niż dwoma Państwami Stronami, dotyczącego interpretacji niniejszej Konwencji, takie Państwa Strony podejmują konsultacje celem rozstrzygnięcia sporu na drodze negocjacji lub przy pomocy innych pokojowych, akceptowanych przez wszystkie strony sporu, środków rozstrzygania sporów.

2. Jeżeli tego rodzaju spór między Państwami Stronami nie może zostać rozstrzygnięty w sposób określony w ust. 1, zostanie on, na wniosek dowolnej strony takiego sporu, zgłoszony do postępowania arbitrażowego lub poddany pod rozstrzygnięcie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Jeżeli w przypadku zgłoszenia sporu do postępowania arbitrażowego strony sporu nie są w stanie w ciągu sześciu miesięcy od daty wniosku osiągnąć porozumienia w sprawie organizacji arbitrażu, strona może zwrócić się do Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości lub Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o powołanie jednego lub kilku arbitrów. W przypadku złożenia w tym samym czasie sprzecznych wniosków przez strony sporu pierwszeństwo ma wniosek złożony do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

3. Podczas podpisywania, ratyfikacji, przyjmowania lub zatwierdzania niniejszej Konwencji lub w momencie przystąpienia do niej, każde Państwo Strona może zastrzec, iż nie uważa się za związane jedną lub obiema procedurami rozstrzygania sporów przewidzianymi w ust. 2. Pozostałe Państwa Strony nie są związane procedurą rozstrzygania sporów przewidzianą w ust. 2 w odniesieniu do Państwa Strony, które złożyło zastrzeżenia co do tej procedury.

4. Każde Państwo Strona, które złożyło zastrzeżenia zgodnie z ust. 3 może je w każdej chwili wycofać poprzez powiadomienie o tym depozytariusza.

Artykuł 18

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisu przez wszystkie państwa w siedzibie Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w Wiedniu oraz w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku od dnia 3 marca 1980 r. do momentu jej wejścia w życie.

2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez państwa sygnatariuszy.

3. Po wejściu w życie niniejsza Konwencja jest otwarta dla wszystkich państw pragnących do niej przystąpić.

4. a) Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisu lub przystąpienia dla organizacji międzynarodowych i organizacji regionalnych o integracyjnym lub innym charakterze, jeśli organizacja taka jest utworzona przez suwerenne państwa, a w jej kompetencjach mieści się negocjowanie, podejmowanie i wdrażanie międzynarodowych porozumień w dziedzinach objętych Konwencją;

b) w sprawach wchodzących w zakres jej kompetencji organizacja taka we własnym imieniu korzysta z praw i wypełnia obowiązki, które niniejsza Konwencja określa dla Państw Stron;

c) w momencie przystąpienia do niniejszej Konwencji organizacja taka przekazuje depozytariuszowi deklarację określającą, jakie państwa są jej członkami i które artykuły niniejszej Konwencji nie stosują się do niej;

d) organizacja taka nie posiada dodatkowego prawa głosu oprócz tego, którym dysponują jej państwa członkowskie.

5. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do Konwencji składane są u depozytariusza.

Artykuł 19

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie trzydziestego dnia od daty złożenia u depozytariusza dwudziestego pierwszego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

2. Dla każdego państwa ratyfikującego, przyjmującego, zatwierdzającego lub przystępującego do Konwencji, po dacie złożenia dwudziestego pierwszego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, Konwencja wchodzi w życie w trzydziestym dniu od daty złożenia przez takie państwo dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub przystąpienia.

Artykuł 20

1. Bez uszczerbku dla art. 16 Państwo Strona może składać wnioski poprawek do niniejszej Konwencji. Proponowane poprawki są składane u depozytariusza, który rozsyła je bezzwłocznie do wszystkich Państw Stron. Jeżeli większość Państw Stron zwróci się do depozytariusza z wnioskiem o zwołanie konferencji celem rozpatrzenia proponowanych poprawek, depozytariusz zaprasza wszystkie Państwa Strony do udziału w takiej konferencji, która rozpoczyna się nie wcześniej niż trzydzieści dni po wystosowaniu zaproszeń. Wszelkie poprawki przyjęte na konferencji większością dwóch trzecich wszystkich Państw Stron są natychmiast rozsyłane przez depozytariusza do wszystkich Państw Stron.

2. Dla każdego Państwa Strony składającego dokument ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia poprawki, poprawka wchodzi w życie w trzydziestym dniu od daty złożenia u depozytariusza dokumentów ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia poprawki przez dwie trzecie Państw Stron. Następnie poprawka wchodzi w życie dla wszystkich innych Państw Stron w dniu złożenia przez dane Państwo Stronę dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia poprawki.

Artykuł 21

1. Każde z Państw Stron może wypowiedzieć niniejszą Konwencję, przekazując pisemne powiadomienie depozytariuszowi.
2. Wypowiedzenie nabiera mocy w terminie stu osiemdziesięciu dni od dnia otrzymania powiadomienia przez depozytariusza.

Artykuł 22

Depozytariusz bezzwłocznie powiadamia wszystkie państwa o:

- a) każdym podpisaniu niniejszej Konwencji;
- b) każdym złożeniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c) każdym zastrzeżeniu lub wycofaniu zastrzeżenia zgodnie z art. 17;
- d) wszelkich komunikatach organizacji zgodnie z art. 18 ust. 4 lit. c);
- e) wejściu niniejszej Konwencji w życie;
- f) wejściu w życie wszelkich poprawek do niniejszej Konwencji; oraz
- g) o każdym wypowiedzeniu złożonym na mocy art. 21.

Artykuł 23

Oryginał niniejszej Konwencji, którego teksty w językach angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim mają jednakową moc, będzie złożony u dyrektora generalnego Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, który przekaże jego uwierzytelnione kopie wszystkim państwom.

ZAŁĄCZNIK I

Poziomy ochrony fizycznej, które należy stosować podczas międzynarodowego transportu materiałów jądrowych zgodnie z kategoriami określonymi w załączniku II

1. Poziomy ochrony fizycznej materiałów jądrowych podczas przechowywania związanego z międzynarodowym transportem materiałów jądrowych obejmują:
    - a) dla materiałów kategorii III – przechowywanie na obszarze objętym kontrolą dostępu;
    - b) dla materiałów kategorii II – przechowywanie na obszarach objętych stałym nadzorem przez strażników lub za pomocą urządzeń elektronicznych, otoczonych fizyczną barierą o ograniczonej liczbie wejść znajdujących się pod stosowną kontrolą lub na wszelkich obszarach o równoważnym poziomie ochrony;
    - c) dla materiałów kategorii I – przechowywanie na obszarze objętym ochroną określoną dla kategorii II powyżej, do którego dodatkowo dostęp jest ograniczony do zaufanych osób oraz który pozostaje pod nadzorem strażników będących w bliskim kontakcie z odpowiednimi siłami szybkiego reagowania. Konkretnie środki podjęte w tym kontekście powinny mieć na celu wykrycie i zapobieżenie wszelkim atakom, nieuprawnionemu dostępowi lub nieuprawnionemu przemieszczeniu materiałów.

  2. Poziomy ochrony fizycznej materiałów jądrowych podczas międzynarodowego transportu materiałów jądrowych obejmują:
    - a) dla materiałów kategorii II i III transport odbywa się z zachowaniem szczególnych środków ostrożności, w tym ustalenia z wyprzedzeniem pomiędzy nadawcą, odbiorcą i przewoźnikiem oraz uzgodnienia przez osoby fizyczne i prawne objęte jurysdykcją i przepisami państw eksportujących i importujących czasu, miejsca i procedur przekazywania odpowiedzialności za transport;
    - b) dla materiałów kategorii I transport odbywa się z zachowaniem szczególnych środków ostrożności określonych powyżej dla transportu materiałów kategorii II i III oraz, dodatkowo, pod stałym nadzorem eskorty i w warunkach gwarantujących bliski kontakt z odpowiednimi siłami szybkiego reagowania;
    - c) dla uranu występującego w naturze w formie innej niż ruda lub pozostałość rudy; ochrona transportu ilości przekraczających masę 500 kg uranu obejmuje powiadomienie z wyprzedzeniem o przesyłce, z określeniem sposobu transportu, spodziewanego czasu przyjazdu i potwierdzenia otrzymania przesyłki.
-

ZAŁĄCZNIK II

Tabela: Kategorie materiałów jądrowych

Materiał	Postać	Kategoria		
		I	II	III (e)
1. Pluton (d)	Nienapromieniowany (b)	2 kg lub więcej	Mniej niż 2 kg, ale więcej niż 500 g	500 g lub mniej, ale więcej niż 15 g
2. Uran-235	Nienapromieniowany (b) — Uran wzbogacony do 20 % w ^{235}U lub więcej — Uran wzbogacony do 10 % w ^{235}U , ale mniej niż 20 % — Uran wzbogacony powyżej stanu naturalnego, ale mniej niż 10 % ^{235}U	5 kg lub więcej	Mniej niż 5 kg, ale więcej niż 1 kg 10 kg lub więcej	1 kg lub mniej, ale więcej niż 15 g Mniej niż 10 kg, ale więcej niż 1 kg 10 kg lub więcej
3. Uran-233	Nienapromieniowany (b)	2 kg lub więcej	Mniej niż 2 kg, ale więcej niż 500 g	500 g lub mniej, ale więcej niż 15 g
4. Paliwo napromieniowane			Zubożony lub naturalny uran, tor lub nisko wzbogacone paliwo (mniej niż 10 % składnika rozszczepialnego) (d) (e)	

(d) Wszelki pluton z wyjątkiem plutonu o koncentracji izotopu plutonu 238 przekraczającej 80 %.

(b) Materiały jądrowe nienapromieniowane w reaktorze jądrowym lub materiały jądrowe napromieniowane w reaktorze jądrowym, ale o poziomie promieniowania równym lub mniejszym niż 1 Gy/g (100 radów/g) na jednym nieosłoniętym metrze.

(e) Ilości niezaliczone do kategorii III oraz naturalny uran powinny być objęte ochroną zgodnie z zasadami rozważnego zarządzania.

(d) Mimo iż zaleca się opisany poziom ochrony, państwa mogą po uprzednim dokonaniu oceny szczególnych okoliczności zdecydować o nadaniu innej kategorii ochrony fizycznej.

(e) Inne paliwa, które ze względu na swoją pierwotną zawartość materiału rozszczepialnego przed napromieniowaniem klasyfikują się do kategorii I lub II mogą być przesunięte do niższej kategorii, gdy poziom promieniowania paliwa przekracza 1 Gy/g (100 radów/g) na jednym nieosłoniętym metrze.

ZAŁĄCZNIK 2

Deklaracja Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej zgodnie z art. 18 ust. 4 i art. 17 ust. 3 Konwencji

Aktualnymi członkami Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej są następujące państwa: Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Węgierska, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Wspólnota oświadcza, że art. 8–13 oraz art. 14 ust. 2 i 3 Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych nie mają do niej zastosowania.

Ponadto na mocy art. 17 ust. 3 Konwencji Wspólnota oświadcza również, że ze względu na fakt, że jedynie państwa mogą stanowić strony w sprawach przed Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości, Wspólnota podlega jedynie procedurze arbitrażu, o której mowa w art. 17 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK 3

PEŁNOMOCNICTWO

Ja, poniżej podpisany, ..., członek Komisji Wspólnot Europejskich odpowiedzialny za stosunki zewnętrzne i europejską politykę sąsiedztwa, niniejszym potwierdzam mianowanie:

Pana/Pani .....

Szefem Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej

przy Organizacjach Międzynarodowych w Wiedniu

w celu złożenia deklaracji załączonej do niniejszej decyzji dyrektorowi generalnemu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, dokumentu przystąpienia do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

Bruksela,